Bøn

Tekst og tone: Ola M. Vorhaug

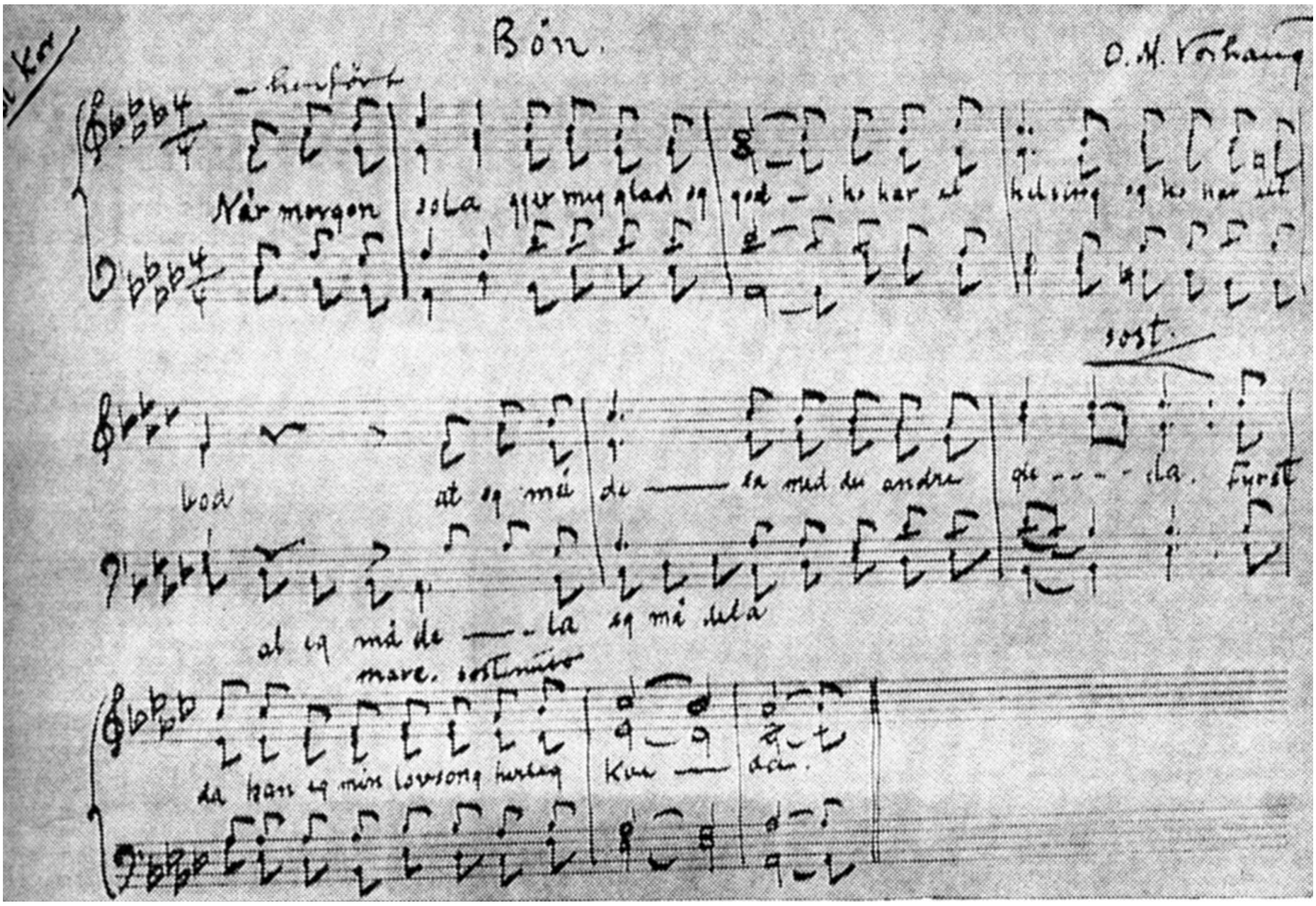

Når morgonsola gjer meg glad og god
ho har ei helsing og ho har eit bod
at eg må dela med dei andre gleda.
Fyst då kan eg min lovsong herlig kveda.

Det er så mange tårevåte kinn.
Det er så mange smertefylte sinn.
Men når du kjærleiksmild mot dei vender,
så kjenner dei at du har varme hender.

Og det blir godt og varmt i hjarta mitt,
Når eg får smilet fram på kinnet ditt. –
Det er mi bøn: La meg få lukka gjeva
Så eg i hennar sæle pakt får leva.-

Kilde: Marit Fossland, 2011. Håndskrevet ark med påskrift: “Funnet i mormors papirer”.

Noter: funnet i Jul i Bardu og Målselvdalen, 1964.

Om forfatteren:
Ola M. Vorhaug var født på Moen i Målselv og ble bosatt på Fåvang der han virket som lærer. Han døde i 1966, 79 år gammel, som en følge av et uhell i skogen.